

§ 7.

Som Bevis for, at en Person har været indpodet med Kopper, gjælder en af den Læge, som har foretaget Indpodningen, underskrevet Koppeattest, udfærdiget i den Form, som af Justitsministeren foreskrives. Hvor saadan Attest ikke kan tilveiebringes, benyttes et af en autoriseret Læge underskrevet Vidnesbyrd om, at Bedkommende bærer utvivlsomme Ar efter Kopper eller naturlige Kopper. Kan heller ikke saadant Vidnesbyrd fremstilles, maa Indpodningen gjentages.

§ 8.

Enhver kan ved offentlig Foranstaltning faa Kopperindpodningen foretagen og Attest derfor meddelt uden Betaling. Den offentlige Indpodning udføres i Kjøbenhavn ved den Kongelige Kopperindpodningsanstalt sammesteds, i de andre Kjøbstæder og paa Landet ved Stads- og Distriktslægerne. Af dem, som ere indpodede ved offentlig Foranstaltning, skal et Eftersyn finde Sted, ved hvilket Lægen er berettiget til at tage Koppevædske af de Indpodede. De nærmere Regler for den offentlige Indpodning og for det nævnte Eftersyn foreskrives af Justitsministeren; dog skal Indpodning og Eftersyn paa Landet udføres idetmindste et Sted i hvert Sogn. Udeblivelse fra Eftersynet og Begring ved at tilstede Lægen at tage Koppevædske straffes med Bøder fra 1—5 Rd., hvilken Straf, naar den Indpodede er under 15 Aar, paalegges vedkommende Forældre eller dem, som træde Barnet i deres Sted.

Udgifterne til den Kongelige Kopperindpodningsanstalt i Kjøbenhavn afholdes af Statskassen. For den offentlige Indpodning i de andre Kjøbstæder tilkommer der ikke Lægen nogen Betaling; for Landets Vedkommende har det sit Forblivende ved Plakat af 4de Oktober 1825, og afholdes de hertil medgaaende Udgifter af Amtsrepartitionsfonden, paa Bornholm af den for Kjøbstæder og Landet fælles Amtsfond.

Til Foretagelse af den offentlige Kopperindpodning udenfor Kjøbenhavn er Kommunen pligtig at anvise Lægen et passende Lokale.

§ 9.

Der paahviler den Kongelige Kopperindpodningsanstalt i Kjøbenhavn Forpligtelse til stadig at vedligeholde ægte Koppevædske af fortrinlig Art og fri for al skadelig Blanding, samt dermed hurtigst mulig og uden Vederlag at forsyne de Læger i Kongeriget med Vilde og Kolonier, som derom henvende sig til den.

Enhver Læge, som selv besørger Koppevædsfens Forplantelse, bør af yderste Evne vaage over, at Vædsken holder sig ægte og ren. Han bør navnlig anvende den største Omhu for kun at benytte Koppevædske af Børn, om hvis almindelige Sundhed han har forvisset sig. Af Børn under 3 Maaneders Alder maa der ikke tages Koppevædske til Forplantelse, et heller af Gjenindpodede.

Enhver, Barn eller Boren, som lider af eller er mistænkt for smitsom Sygdom, maa kun indpodes og gjenindpodes med Koppevædske af Rør, og Restbeholdningen af denne Koppevædske maa ikke mere benyttes. Indpodningsredskabet skal udglødes, forinden det atter benyttes til nogen Anden.

Den, som ved ikke at lagttage tilbørlig Forsigtighed ved Kopperindpodningen, bliver Skyld i, at en anerkjendt smitsom Sygdom ved denne overføres til sunde Personer, straffes med Bøder fra 50—200 Rd., forsaavidt ikke større Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Forskrifter. Er han Embedslæge, kan Straffen under skærpene Omstændigheder stige til Embedsfortabelse.